

76
Billands led
Tretöfta
1921

Uppf. Johannes Edin
Bec. Hans Jönsson, j. 1869

T
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3013

Det var ej så lätt att finna
någon till Hans Jönsson stuga. Jag
frågade många, men de kände ej till
någon med det namnet. Slutligen
fick jag reda på, att han gick under
benämningen Foffa-Jönsson, och nu
visste man nog var han bodde.

Foffa pratade mycket med Foffa-
Jönsson. I synliga och hörbara vara en
synnerligen så vänliga, som
man gör bäst i att ej tala med.
Andra säga så smått med honom
och tala sedan med honom och
högjädig han är. Det ligger en del
sanning i denna makt. Man bör
emellertid ha sett honom själv för

3013

att komma på den rätta uppfattningen
av himmen.

Foffla-Jansen har säkerligen sett
mycket bra ut i sina yngre dagar.
Skriftdraget är fint, skumma, äga
sitt djupa och svarta. Den vädig
isäggväst ramar hans ansikte.
Den sista punktadheten är det
när, som för honom på den idén
att kalla sig själv 'Gorollan'. Lantlig
går han dock under benämningen
Foffla-Jansen. Han gör nämligen
felflor på lediga stunder. Sin mesta
tid ägnar han åt jordbruket.

Foffla-Jansen har nog berättat,
men han är till en hög grad förtedd
och har felat om.

3013

När jag frågade honom, hur man
kollade om v. den sjukdomen, ville
han till en början veta det. "Nej du!
Det säger jag inte. På får du först
läsa mig något annat." Naturligtvis.
Jag kollade hur vad jag visste på
Sjukvården i fråga, och i gengäld gav
han mig andra myrtyreringar.

Det var emellertid svårt att
få honom till att ta en något
av värde. Han återkom ständigt till
sina egna bedrifter. Guds det varit
i hans unga år, skulle han nog
kunna ha vett på mig, tyckte han.
Vid fem års ålder fick han en giss,
som pålit sig till. Ingen annan
rädde på den. Men han grep gissen

i hemmen och fringade dem med på brö-
na. Järnvägsagnar, som som påst,
lyfte han lätt och ledigt upp på
räken igen o. s. v.

Mycket arbetsam har Foffla-
Hansen varit. Litet och slätt har också
underfårit honom och hans gummor
i riket mätt. Fast vare dockna sin
ihärdighet har han det nu relativt
bra. Då han ensteltid saknar sinnet
jännvikt och ej sparar sig, går det
alltsamman på tvären för honom,
och han blir till slut för sin om-
givning. I merst sinna så han en
gerodbygglig människa, som
kämpar sin hårda kamp för sig
och de sina.

Släne
Villands lfd.
Lvetofta sn.

Bäckhästen

Ensom far talade om att man
sett Bäckhästen yngre vid Trumken.
Några barn voro inte velj tekte. Då
kom det en stor, vit häst som braka-
de de små upp på sin rygg. Ju fler,
som kommo upp, desto längre blev
hästen. En flicka satt först. Hon rände
sig om och fick se hela den långa
raden. "Det var ett förbannat långt
hår!" utropade hon. Hästen stod då
av dem, så att de allvarligen
hamnade i en lura. Om hon g.
sagt något, hade hästen troligtvis
sprungit i rida med dem alla.

1.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3013

3013

'Stamma blod'

Fuffla-Hans en skav 'stamma
blod'. O gummma lärde honom det i
hans huggdam. Han tog en mullvad
och strypte den först med högra
handens tumme och pekfinger,
därpå med den vänstra och så åter
med den högra handen. Mullvaden
dog, och nu hade pojken förmågan
stamma blod.

Hans fru skav sig en gång som
flicka svårt i handen. Pojken klände
i den vid svårt först med högra ryg-
gan, sedan med den venstra och så
även med höger hand och sade: "Så svårt
var jag lidande den mullvaden, stammar
jag blodet på dig Johanna Nilsson. Blodet skav
made i idern.

Om man skannar blod på sig
jätte enkelt förut nämnda mistod,
minst ena kroppen att göra det
flera gånger.

Rennatissan botas med fläsk

När man får reumatism, skall
man lägga på fläsk å det smärta stället
for större olyckan, som läggs på, desto
bättre är det.

En person får allt enklare
sittas detta medel för att bli berritt
sin vänt.

'Svinadroppar'

Foffa-Hansen har ett universat-
medel som han använder mot
alla slags krånglar. Det heter:
Bledmande, - besvärstiltande - asafotide
och svinadroppar. Han vill rekommen-
dera denna sammansättning åt en
läkare i Kristianstad. Denne hade
närmligen skrivit i tidningen, att
inget medel hjälpte mot gransk-
gilpan. I all värmning rekommen-
derade Foffa-Hansen sina droppar
som hos doktorn blev ut-
skickad.

3013

Med och klövsjuktare.

Följande Gården för sig med till-
het samma bota med och klövsjuktare.
Finge han bara något djur från en
smittad besättning under sin be-
handling skulle alla besättningarna bota.

Har vilka emellertid ha 100 beset-
ning, som han skulle bota som sitt
sällsamt gåsgräs.

Käo någon stammar.

Käo någon stammar, skall
man första gången, man två det
faga en stor hemskhet. Den, som
stammar får ett slag därmed på
huvudet och dör på botad.

Barnet i reventt hamskede
likt gudmodern.

Lådan som gudmodern är i
reventt hamskede, blir även barnet.

Spruckna händer botas.

Om man får spruckna händer,
som fallit ofta på sig när det varit
skall man 'äma' - andas - i dem,
när man går till nattvarden.

Jönarna har gjort på fört. Nu
anser han sig ej lösa efter kyrkans
fordringar och lyden då ej, han har
vid nattvarden att göra.

Jägare sagor o'blat.

Jägare brukade första gången,
de gingo till nattvarden Jäger till
skat och lägga i jickan. Den brödet
Jägerman redan en bit och hade till-
sammans med skottet.

Galla användes vid frostskada

11.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3013

Prinsen ådrager sig emellanåt
frostskador vid sitt äsbete. Finns någon
galla tillräde, säger han den och lägger
på det skadade stället.

I annat fall brukar han söka
vin och doppa ned den skadade
beskagnadelen i denna vätska.

Jönssons bevingar blir spjåk

Jönsson hade en stor, svart
bevinga, som gick på bete i stegen.
En dag märkte han emellertid, att
det jönssons blod i hennes urin.
Han vände då den stora, på vilken
blodet kommit, upp och ned. Bevingan
blev frisk igen.

Fadern till Jönsson har fått
hennes detta förklaringsätt.

Tack.

Jord Örn fick tack. Emman
blev vid och skulle och han var till
shet så her att han varappast
kunde säga. Då tog han rötter av
en balsambark. Den kockte han
och drack så vattret en torsdagsmör-
gen. Det hjälpte och han blev frisk
igen.

13.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3013

Drömmar.

När Jonsson drömmer om
Ola Olsson, blir det regn. Denne är
nämligen död, och när man dröm-
mer om döda, blir det regn dagen
efter.

En gång drömde Jonsson, att
han är Herrin - liksom. Han fick
då mycket arbete dagen efter.

3013

Barnet fick hertäpp.

Vid Olof Larssons bygga såg Selma
Mikson en gång under tiden, hon var
i graven, en yea, som satt fast i
en huggsten. Barnet fick hertäpp.

Barnet blev rärgt i ammetet.

Mablinns Edda fjäade hos
Mämodernassjörnen. Inket ant
anande beklade hos moder tiden,
hos var i gressen på förbi en viss
barnhåst. De rita skeden slog henne
alltvarnaffast i ammetet som hos
beydole sig i vidare störm.

När barnet föddes, var det
emellertid rärgt över hela ammetet.
Modern gick då ut en torsdagsmorgon
och stöade huskarna. Draggduggarna
rannade hos vgg i ett fat med
dessa rutter skvattade hos ryggen
i ammetet. Han blev bra.

Skeriget.

Finnens pojke skedd hade
'skeriget' när han var liten. Maffan
lång låg han och gallsbeck. Man
försökte bota honom på många
sätt, men ingenting hjälpte.

En finnen tog några droppar
från ett inuiskt förtor och gav
barnet en torsdagmorgon på fastans
och ligans och inuans. roten gått upp.
Det gjorde emellertid ingen nytta,
och barnet fick fortsätta med sitt
skrivande.

Barnet fick svens prång.

En gång, när man bokat till
firandet, hade man de vanliga
bakarna i ångan, som stod i sitt
spinnet. Nu någon anledning flyttade
man den redan till en annan plats.
En person, som var i gressen, be-
gick den oförskingheten att sätta sig
i den plats, där brödet lagat. Barnet
hvor föll, fick enstörstid svens prång.
En att bota detta tog modern då ett
ny bokat bröd. Detta blev i två hat-
vor och lades mellan tvänne ser-
fat. Nu ångan, som steg upp från
det första brödet bildades nyma
på fatets nrida. Detta saustade man
upp i en kopp. En torsdagmorgon

hålldes på tre droppar kårar i barnets
öra. Handlingen utfördes på förtäres
och ligans och innan roten gått upp.
Behandlingen lyktes, och
prognos blev bra.

19.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3013

Barnet sårigt på låren.

En person kom en gång under
tidern som var i gräsen att gå över
brödgrossen. Barnet blev sårigt på
inviden av låren. Han tog då och
skav en flim av skaffet och en pinne
av gjelva bevarer till grossen. Detta
skedde tidigt en torsdag morgon - på
långt och fastare och innan roten
gick upp. På natten kom ett på pinne-
na och stäkte den roten i tide
vatten. Förväntade skärmed barnets sår
en torsdag, söndag samt måndag
torsdag igen. Det hjälpte, och barnet
blev friskt.

De kommo mellan de båda vagnkärorna

Brudern Nils Olsson i Kvins-
linge kunde ej få någon arvinge. En
dag kom hans gående arve i arve
med sin hustru. Brudern Nils fick
se paret komma på vägen och
sade: "Nu har han varit på treure
i rött". Kvisten fick han av balt-
kärnan till en volstervagn och rulla-
de den över vägen med i diket på
andra sidan. De förbigående
kommo på så vis att gå mellan de
båda vagnkärorna. Till yttermera
visso skrev Nils upp datum då detta
hände. 1800 månader därefter måste
man skicka efter Nilsens hustru till
Nils Olsson. Nils fick till betalning för sitt
handlingsbrev.

Om man ej vill ha barn -

Om man ej vill ha barn de
första tio åren för äktenskaps-
skall man strax efter vigseln sätta
sig på alla tio fingrarna.

Anders Andersson i Vångafälta
gjorde så och fick det första barnet
sedan de varit gifta i tio år. Senast
skades där efter barnskaran till ett
kalut fjög.

3013

Fräcker under sängen.

Vill man att den tillkom-
mande skall bli en flicka, kan
man lätt ställa sig, att så blir fallet.
Man sätter nämligen en grunder
fräcker under sängen.

3013

'En gammal häring hittat den.'

När de äldre ryssarna undrade
var tillbror eller tillstyter kommit
från, brukade man säga, att en
gammal häring hittat den under
en buske i staden.

3013

Hälsningar sprunget bara runt.
Anders Hansson i Gröndalen
vieste lite mer än andra människor
och utövade en omfattande läse-
verksamhet. Sammanman och Jä-
dermanman kommo en dag att
hämta gubben. Han följade bota
många sjukar och skulle nu följa
med i vagnen. Men hälsningar
sprunget bara runt i en lycka och
kuskens lykte hela tiden, att han
skötte på vägen. Då sprunget gub-
ben deras färd, så att de sågo, var
de befriade sig. Han släpper och
de vågade sedan i ha flera med
hans att göra.

Från gubbar i Dönsäterga.

Från gubbar i Dönsäterga vore
starktliga i att trolla. En gång, när
de fyllsammans bodde över fjord,
upprättad resan den enietan. Den
sewe av den lovade den andra en
kraftig förpöppning i magen. Så
skedde även, och det stölkens offret
inför mig efter någon tid hos
sin vaderskare för att be om råd.
Han blev lynden på en svans med
omredde, kraftig verkan.

SKane
Villand
Jostedt

1931

1931 10:5 10:10
10:15 10:20 10:25
Född 1869 i "färdö"

Myötteharar.

Förut tiden gjorde man myötte-
harar. Nu gamla skumpro och trö-
jinnar stoppade man hygg något,
man liknade en hare. På hättan man
en hermyrsko formen över finger, sen
och på man skurna i stånd att skutta
kort och myöttea rabsas kor. Inga
vanliga skutor beto på myötteharen,
utan man måste använda silver-
tennappar för att skurna skjuta
haren.

Gamla jägare hade därför alltid
silvertennappar tillreds, i händelse
skottet g gjorde någon verkan.

27.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3013

"Hvad siger jeg hende"

Ensomme gav halade om en
skemakere, som satte sig cydder hos
en bende. På skætersdags færdt omrede
dennes husken in sig med blåtente-
småger. Hvor satte sig på rugstev-
ten og sad: "Hvad siger jeg hende Anna
te daver!" Skemakeren vilde følge
med og sad: "Siger jeg med ånda till
daver!" Han færdte formid. Lydde så.
I stället for att berätta om en ensam
skemakere för han i sitt sketsg
mestars goda och satte ånda till morgnen.

På hemväg från Blakulla.

En mnd i Gärstads hägrind
Båtelansjö och jagade ²ändar en
skärsdagsnatt. På morgonen var
det dimma, och han kunde ej se,
vad det var, som hann flyga
i luften. Skottet var en silverknappr
hann ömmerlid av, och var varitade
av av hans berömda bekanta. Han
hade träffats i ena bröstet, och han
måtte stå på sin skjut fö att
kunna följa hem henne.

29.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3013

Glossen.

Folke-Hansens far har en gång berättat 'glossen'. Han var stor röd en daggen och rödte. Komma mellan benen på hästarna för att så komma flaska röddes den lubbens frödde, det var en vanlig gris och slog den med sin pöka. Då djuret emellertid ej visade tecken till räddelse, förtrodde han, att det ej stod rätt till. Bortom förvaran emellertid vid Hilles torp, i en sandgrav dödades.

3013

Foffa-Hansen blev sjuk när han
grävde i marken

I Dönsboda bodde Foffa-Hansen
en tid. Han skulle ändra sin en
stallänga därtödes. Så snart han
grävde i marken, där stallgolvet
skulle ligga, blev han sjuk och
måste gå att lägga sig. En förra
månda morgon hände han sig sjuk
igen. Detta upprepades tre gånger,
och sedan beslutade han sig att gräva
i marken på den platsen.

Skane
Villand
Jwetota
sept. 1931

mynt av Johs. Brin
Ber. Lars Jönsson
Född 1889 i Färne.

Myntes av Färne.

Kajsa Jönsson var berömd
ibland av Färne. Hon blev då blå
både i ansiktet och ut i fingerben-
pinnar.

3d
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3013

3013

Vedbrannen samlar.

En person vieto berättar att
i hennes mormoders hus horta i
Östers-tör, kunde man g. ha några
no.

Mormodern satt en dag uppe på
vindens och varnade gann. Upp till
hennes låg en stor vedbrann. Modern
samlade all veden ned, och det br-
skade till väldigt. Gammans syster
satt upprätt och förbrände den
ne, för det blev väl fraven. När
de såg människans efter, låg veden
på sin gamla plats som vanligt

'Det röp honom i seropen.'

Fru Frimans morfar fick ej vara
ifred. Det röp honom både när och
då på seropen samt närvarades i
buket. Han flyttade emellertid bogg-
naden, och sedan blev det lugnt.

35.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3013

De som äro födda söndag
eller torsdag

De som äro födda söndagar
eller torsdagar komma att se mycket
som andra ej kunna få syn på.

Skane
Inte affen om.

uppt. av Joh. Edin
1931.

36.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3013

Fann fick vara avskild.

Fanns präst var ute och bords.
Det var lyubet berånglade. Han tog
då helt enkelt upp det i vagnen
och hade Fann till att vara i vagn-
avskild från Länsvägen till Glims åker.

S. Käre
Villand
Motsäta
Mjöl. 1931

Mycket Johs. Edvin
Pav. av Hans Jönsson
Född 1869 i Jämsö

Fäste ett ben på revet.

37
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3013

En huvvhandlare i Östers-
löv hade dålig fiskelycka. Han så-
gade då ett ben från kyrkogår-
den och fäste detta på revet.

Fångsten blev nu god, men han
fick så många till, att han ej tapp-
ade benet. Då blev han rent olyck-
lig

3013

Märtyreren Postcard

Måsterjungen Astor hade kommit till. Det var en liten pojke man och han lekte sig med sin källa. Han var ett stycke från staden, så han var mycket grön. Han var dock jätte i ålder och var en riktig man. Enligt honom fick han mycket och kunde, om han ville, vara med en grön. Nej. Det hade han varit istället för. Så vände han sig till sitt byte och sade: "Hör du nu! De i' gott i' inte ha några fingrar med i, de' spradet."

8. Gårmanen ett dygde bort på vägen
stark han åt sina följare: "Här stod
Roshan."

Lärningar i nyölkern.

Förinnan far talade om, att på
ett ställe hade man inget hus med
nyölkern. Man tog då och lade jät-
vringar i nyölkern. Stora, svarta
onskar lades i den nyölken, man an-
vände. Det hjälpte, och man hade
sedan viltstigt med nyölke.

Skane
Villand
Iveloft
1931

"Det är ett häst-ägg" Joh. Kedin
per. Hans Jönsson
1869

En Benson berättade en historiska.

En barack hade varit inno i staden
och angripit sig full. På hemvägen kom
han förbi en hästgård, där han fick
syn på en stor pumpa. Han undrade
vad det var för något "Det är ett häst-
ägg" svarade ägaren. "Hur mycket
betalar det?" undrade banden. Han fick
det för 2 öre och tog sig med anledning
av den goda affären några papperar till.
Men var det sig ej bättre, än att han
pumpade i en kurbes och berossade sitt
ägg. Upp. sprang en häst och skuttade
förbi honom iväg. Med vidande lyften
såg banden ännu skutta iväg och
utropade: "Det var synd att jag köpte
äggst. Han hade blivit en god springare."

Skriv endast på denna sida!

410.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3013

Aa 1319

Julabakaren grändas.

Julabakaren grändas till härlarna.

Den skulle de ha att äta, när vä-
relset började. Så gjorde man alltid hos
Per Olsson.

Man var mycket fet och gick
under henvärmningen till Åta. Hans
Per skulle en gång försöka brygga
igenom hans ena byster. Det lyckas
des ej, och projektet måste dröjas till
någon annan gång.

Nåm-pinnar i drickesparet.

Nåm-pinnar äro bra att lägga
i fersaturens drickes-terr. Då blir det
fukt med kostbaren.

Pinnar hänvisade till gamla
Fersaturens berättelser om jättar, och
hur han gjorde med jättar. Man har
således hört till vidant sägga mig.

Om en lantmätare väder felakt

Om en lantmätare, som är of-
varen, väder felakt i skogen, får
han efter sin död gå ut på sin
lantmätarens egna vid den felaktiga
rättegången.

För en annan (ig har blivit u-
rättvist behandlad vid en gränsreglering
medan han var på hänggraven.
Skatten efter det väderingen skett
därmed för en annan som har svart
och svart. Dessa djur var enligt hans
förmånde. Lantmätaren och gran-
nen i en förmånde existens.

Dear Peter Matt Sagger sin hatt

Dear Peter Matt Sagger sin hatt
skall den ligga till Froe matt påvinda
ej 'fytio svartger' byder å ed.

Froes det 'fytio svartger' blev
det frost i fytio vätter dänetter.

Om det froe Froe matt, fick man
seald i fytio vätter.

När Holpar-Nitta bygger -

När Holpar-Nitta bygger, så tvättas
hon där ett.

Lå edger man då ängor stiga
upp runt Ivo Klack. Dagen efter
brukar det då vanligtvis regna.

45.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3013

3013

Kallbardar

För brukade man alltid baka
Kallbardar, som iofall den kaffe
maj.

Barnpodrag.

När fursen var liten pynte
hänade han sig Ala Olsson i Västad.
En dag skulle man slakta en gammal
stycke på den platsen, och furs-
en skickades iväg efter barnpodrag.
När man till gäddan, dit han vänt,
blev han väldigt utskräddad och
tillbragte resten av dagen i den lilla
ryggen på ett stängo.